

til andet, overensstemmende med de Traktater, som ere indgaaede med Rusland af England og Norge, og vi have saaledes traktatmæssig opnaaet ganske den samme Stilling som de to nævnte Lande. Mere ville vi jo ikke kunne opnaa i saa Henseende ad diplomatisk Vej, det er givet. Men det, som foreligger her, er i Virkeligheden heller ikke, at der skulde ifølge Traktat være en ringere Stilling for Danmark i Rusland end den, som tilkommer de andre Lande, men derimod simpelthen det, at de russiske Toldautoriteter i to Havne have benyttet fejle Beregninger med Hensyn til de Tillæg til Tonnagen, som Rusland er berettiget til at foretage. I saa Henseende have maaske de Certifikater, vi bruge her, været Anledning til Fejltagelsen, skønt det er ubegribeligt nok. Vi have nemlig paa vore Certifikater et Appendiks, hvor der angives de fornødne Maal, som kunne bringe vor Maaling efter *British rule* i Overensstemmelse med Maalingen efter Donauregel, og efter hvad der er oplyst, have de russiske Toldautoriteter brugt de Tal, som fandtes i dette Appendiks, i Stedet for de Tal, som fandtes i selve Certifikatet. Derpaa har man søgt at rette paa den Maade, at de paagældende, som have Interesse i Sagen, altsaa de, som fare paa Rusland, kunne faa Certifikater, hvor det nævnte Appendiks er udeladt, og hermed haaber man, at Sagen maa gaa i Orden for Fremtiden. Tilbage staar saa kun at se at faa repareret den Skade, som allerede er lidt ved, at der er svaret højere Afgift, end de vedkommende Skibe vare forpligtede til. I saa Henseende skal Regeringen selvfølgelig se at komme de vedkommende Redere til Hjælp, naar de, hvad de ere opfordrede til, møde med tilstrækkelige Oplysninger. Det ærede Medlem fra Københavns 7de Valgkreds anførte, men med megen Reservation, at dette Tab mulig løb op til mellem $\frac{1}{2}$ og 1 Million Kr. Det ærede Medlem erkendte selv, at han ikke vidste noget derom, og gengav altsaa kun, hvad der var blevet sagt ham. Alene det, at det vedkommende Tab anslaaes til mellem $\frac{1}{2}$ og 1 Million Kr., viser tilstrækkelig, at den, dev er fremkommen med dette Opgivende, ikke har gjort nogen som helst Beregning af Tabet, thi Springet er jo saa stort, at enhver Beregning vilde kunne bringe en i hvert Fald noget mere nøjagtig Angivelse. Jeg ved ikke, hvor stort Tabet er — dette er en af de Oplysninger, som vi vente paa at modtage fra Rederne —, men efter hvad der foreligger, kan jeg ikke andet end anse det for al-

deles urimeligt, at Tabet skulde være løbet saa højt op, som der her er Tale om.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) spurgte mig, om man snart kunde vente den Statistik over Statsarbejdernes Antal og Arbejdsvilkaar, som Konseilspræsidenten i den forrige Regering havde lovet skulde komme i Løbet af denne Rigsdagssamling. Denne Statistik foreligger nu færdig og vil blive trykt samt omdelt til Rigsdagen, saa snart det kan ske, men der vil jo altid gaa en 6 Ugers Tid dermed.

Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Lohmann) og i Tilslutning til ham det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds (R. Nielsen) anstillede temmelig vidtløftige Betragtninger over Bygningsafgiften. Dette er jo en Materie, som det er meget vanskeligt at komme ind i, og jeg tør ikke paastaa, at jeg er særlig sagkyndig paa dette Omraade. Jeg skal over for de ærede Medlemmer hovedsagelig kun svare dette, at de fremkomne Udtalelser skulde give mig Anledning til at sætte mig grundigere ind i denne Materie og undersøge, om der er noget at forbedre der. I saa Fald skal det ske. Med Hensyn til de Eksempler, som bleve fremdragne af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds paa den Forvirring, som skulde herske ved Bygningsafgiftens Beregning, kan jeg dog ikke andet end sige, at jeg tror ikke, det forholder sig ganske saaledes. Naturligvis maa der altid være nogen Usikkerhed med Hensyn til Praktiseringen af den Regel, som findes i Forordningen af 1802, at Landbrugsbygninger skulde være fritagne. I mange Tilfælde er det jo vanskeligt at afgøre, om den Brug, der gøres af en Bygning, virkelig kan henregnes under Landbruget eller maa henregnes under saadanne Erhverv, som medføre Afgiftspligt. Det er saa ofte Tilfældet paa Landet, at den paagældende driver dobbelt Erhverv — kan jeg gerne sige — altsaa lever dels af Landbrug, dels af anden Næring. Jeg vil her kun fremhæve, at, efter hvad jeg allerede har haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med, er der fra Administrationens Side ved Praktiseringen af denne Regel vist den største Humanitet over for Afgiftsyderne. Man har — hvad jeg finder rigtigt — strakt sig saa langt som muligt med Hensyn til Fritagelse og altsaa søgt, saa snart den vedkommende blot paa nogenMaade kunde betegnes som Landbruger, at skaffe ham Fritagelse for Afgiften. Med Hensyn til Møllerne, det andet Forhold, som det ærede Medlem fremdrog, er For-